

Den Europæiske Unions Tidende

C 103

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang

2. april 2011

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
---------------------------	---------	------

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2011/C 103/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 95 af 26.3.2011	1
---------------	--	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2011/C 103/02	Forenede sager C-436/08 og C-437/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. februar 2011 — Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (sag C-436/08) og Österreichische Salinen AG (sag C-437/08) mod Finanzamt Linz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz — Østrig) (Frie kapitalbevægelser — selskabsskat — fritagelse af indenlandsk udbytte — fritagelse af udenlandsk udbytte på visse betingelser — anvendelse af en modregningsordning på ikke-fritaget udenlandsk udbytte — krævet dokumentation med hensyn til den fradragsberettigede udenlandske skat)	2
---------------	--	---

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 103/03	Sag C-52/09: Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. februar 2011 — Konkurrenceverket mod TeliaSonera AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Stockholms tingsrätt — Sverige) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 102 TEUF — misbrug af dominerende stilling — priser, der anvendes af en telekommunikationsoperatør — videresalgsprodukter til ADSL i grossistledet — bredbåndsforbindelsestjenester til slutbrugere — konkurrenters avancepres eller »prispress«-virkning)	3
2011/C 103/04	Sag C-251/09: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. februar 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Cypern (Offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter — vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation — direktiv 93/38/EØF — udbudsbekendtgørelse — tildelingskriterier — ligebehandling af de bydende — princippet om gennemsigtighed — direktiv 92/13/EØF — klageprocedure — pligt til at begrunde en beslutning om udelukkelse af en tilbudsgiver)	4
2011/C 103/05	Sag C-260/09 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. februar 2011 — Activision Blizzard Germany GmbH (tidligere CD-Contact Data GmbH) mod Europa-Kommissionen (Appel — artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — markedet for Nintendo-videospilkonsoller og spilkassetter — begrænsning af paralleleksport på dette marked — aftale mellem producent og enedistributør — distributionsaftale, som tillader passivt salg — bevis for en samstemmende vilje i mangel af direkte dokumentbevis for en begrænsning af disse salg — kravene til styrke af bevis, som kræves for at fastslå, at der foreligger en vertikal aftale)	4
2011/C 103/06	Sag C-283/09: Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. februar 2011 — Artur Weryński mod Mediatel 4B Spółka z o.o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy Warszawa (Republikken Polen)) (Retligt samarbejde i civile sager — bevisoptagelse — afhøring af et vidne ved den anmodede ret på anmodning fra den anmodende ret — vidnegodtgørelse)	5
2011/C 103/07	Forenede sager C-307/09 - C-309/09: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. februar 2011 — Vicoplus SC PUH (sag C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (sag C-308/09) og Olbek Industrial Services sp. zoo (sag C-309/09) mod Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Fri udveksling af tjenesteydelser — udstationering af arbejdstagere — tiltrædelsesakten af 2003 — overgangsforanstaltninger — polske statsborgeres adgang til arbejdsmarkedet i stater, der allerede var medlemmer af Unionen på tidspunktet for Republikken Polens tiltrædelse — krav om en arbejdstilladelse for tilrådighedsstillelse af arbejdskraft — direktiv 96/71/EF — artikel 1, stk. 3)	5
2011/C 103/08	Sag C-359/09: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. februar 2011 — Donat Cornelius Ebert mod Budapesti Ügyvédi Kamara (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Ítéltábla — Republikken Ungarn) (Advokater — direktiv 89/48/EØF — gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervs-kompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed — direktiv 98/5/EF — varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået — anvendelse af værtslandets advokattitel — betingelser — optagelse i en advokatsammenslutning i værtslandet)	6
2011/C 103/09	Sag C-494/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. februar 2011 — Bolton Alimentari SpA mod Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — formaliteten — told — toldkontingent — toldkodeks — artikel 239 — forordning (EØF) nr. 2454/93 — artikel 308a, 308b og 905 — forordning (EF) nr. 975/2003 — tun — opbrugt kontingent — åbningsdag — søndag)	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 103/10	Sag C-11/10: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. februar 2011 — Staatssecretaris van Financiën mod Marishipping and Transport BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden, Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 2658/87 — fælles toldtarif — told — fritagelse — farmaceutiske præparater — sammensætning — restriktioner)	7
2011/C 103/11	Sag C-16/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. februar 2011 — The Number Ltd og Conduit Enterprises Ltd mod Office of Communications og British Telecommunications plc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige) (Tilnærmelse af lovgivningerne — telekommunikation — net og tjenester — direktiv 2002/22/EF — udpegning af virksomheder til at varetage forsyningspligten — pålæggelse af særlige forpligtelser for den udpegede virksomhed — nummeroplysningstjenester og abonnentfortegnelser)	8
2011/C 103/12	Sag C-25/10: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. februar 2011 — Missionswerk Werner Heukelbach ev mod État belge — (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Liège — Belgien) (Direkte beskatning — frie kapitalbevægelser — arveafgift — arv, der tilfalder organisationer, der drives uden gevinst for øje — afslag på at anvende en nedsat sats, når disse organisationer har deres sæde for deres aktivitet i en anden medlemsstat end den, hvor arvelader faktisk boede eller arbejdede — restriktion — begrundelse)	8
2011/C 103/13	Sag C-30/10: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. februar 2011 — Lotta Andersson mod Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Linköpings tingsrätt — Sverige) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 80/987/EØF — artikel 10, litra c) — nationale bestemmelser — garanti for betaling af arbejdstageres tilgodehavender — personer, der mindre end seks måneder før konkursbegæringen vedrørende den virksomhed, hvor de er ansat, har ejet en væsentlig andel af virksomheden og har haft betydelig indflydelse på dens drift, er ikke omfattet)	9
2011/C 103/14	Sag C-78/10: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. februar 2011 — Marc Berel m.fl. mod Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre og Administration des douanes du Havre (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Rouen — Frankrig) (EF-toldkodeks — artikel 213, 233 og 239 — flere solidarisk hæftende meddebitorer for én og samme toldskyld — fritagelse for importafgifter — toldskyldens ophør — en solidarisk hæftende meddebitors mulighed for at gøre den afgiftsfritagelse, der er indrømmet en anden solidarisk hæftende meddebitor, gældende — foreligger ikke)	9
2011/C 103/15	Sag C-321/10: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 17. februar 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — direktiv 2007/2/EF — miljøpolitik — infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (INSPIRE) — udveksling og opdatering af oplysninger i elektronisk form — ufuldstændig gennemførelse)	10
2011/C 103/16	Sag C-391/10: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 3. februar 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — direktiv 2007/36/EF — udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber — manglende fuldstændig gennemførelse inden for den fastsatte frist)	10

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 103/17	Sag C-395/10: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 3. februar 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik (Traktatbrud — direktiv 2007/2/EF — miljøpolitik — infrastruktur for geografisk information — udveksling og ajourføring af oplysninger i elektronisk format — manglende vedtagelse af nationale gennemførelsesforanstaltninger)	11
2011/C 103/18	Sag C-143/10 P: Appel iværksat den 29. januar 2010 af Antoni Tomasz Uznański til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 27. november 2009 i sag T-348/09, Uznancki mod Polen	11
2011/C 103/19	Sag C-611/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 23. december 2010 — Waldemar Hudzinski mod Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse	11
2011/C 103/20	Sag C-612/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 23. december 2010 — Jaroslaw Wawrzyniak mod Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse	11
2011/C 103/21	Sag C-625/10: Sag anlagt den 29. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik	12
2011/C 103/22	Sag C-626/10 P: Appel iværksat den 28. december 2010 af Kalliope Agapiou Joséphidès til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 21. oktober 2010 i sag T-439/08, Agapiou Joséphidès mod Kommissionen og EACEA	13
2011/C 103/23	Sag C-627/10: Sag anlagt den 29. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien	13
2011/C 103/24	Sag C-5/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 6. januar 2011 — straffesag mod Titus Alexander Jochen Donner	14
2011/C 103/25	Sag C-25/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 17. januar 2011 — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA mod Fazenda Pública	14
2011/C 103/26	Sag C-34/11: Sag anlagt den 21. januar 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik	15
2011/C 103/27	Sag C-35/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 21. januar 2011 — Test Claimants in the FII Group Litigation mod Commissioners of Inland Revenue og Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	15
2011/C 103/28	Sag C-42/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel d'Amiens (Frankrig) den 31. januar 2011 — straffesag mod Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge	16
2011/C 103/29	Sag C-46/11: Sag anlagt den 1. februar 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 103/30	Sag C-48/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 2. februar 2011 — Veronsajien oikeudenvaltontayksikkö	17
2011/C 103/31	Sag C-52/11 P: Appel iværksat den 4. februar 2011 af Fernando Marcelino Victoria Sánchez til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 17. november 2010 i sag T-61/10	17
Retten		
2011/C 103/32	Sag T-118/07: Rettens dom af 18. februar 2011 — P.P.TV mod KHIM — Rentrak (PPT) (EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-ordmærket PPT — det ældre EF-figurmærke PPTV — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)).....	19
2011/C 103/33	Sag T-385/07: Rettens dom af 17. februar 2011 — FIFA mod Kommissionen (Tv-spredningsvirksomhed — artikel 3a i direktiv 89/552/EØF — foranstaltninger truffet af Kongeriget Belgien vedrørende begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse for Belgien — verdensmesterskabet i fodbold — afgørelse, der erklærer foranstaltningerne forenelige med fællesskabsretten — begrundelse — artikel 43 EF og 49 EF — ejendomsret)	19
2011/C 103/34	Sag T-55/08: Rettens dom af 17. februar 2011 — UEFA mod Kommissionen (Tv-spredningsvirksomhed — artikel 3a i direktiv 89/552/EØF — foranstaltninger truffet af Det Forenede Kongerige vedrørende begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse for denne medlemsstat — Europamesterskabet i fodbold — afgørelse, der erklærer foranstaltningerne forenelige med fællesskabsretten — begrundelse — artikel 49 EF og 86 EF — ejendomsret)	20
2011/C 103/35	Sag T-68/08: Rettens dom af 17. februar 2011 — FIFA mod Kommissionen (Tv-spredningsvirksomhed — artikel 3a i direktiv 89/552/EØF — foranstaltninger truffet af Det Forenede Kongerige vedrørende begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse for denne medlemsstat — verdensmesterskabet i fodbold — afgørelse, der erklærer foranstaltningerne forenelige med fællesskabsretten — begrundelse — artikel 43 EF, 49 EF og 86 EF — ejendomsret)	20
2011/C 103/36	Sag T-10/09: Rettens dom af 17. februar 2011 — Formula One Licensing BV mod KHIM — Global Sports Media (F1-LIVE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket F1-LIVE — det ældre EF-figurmærke, de ældre nationale ordmærker og det ældre internationale ordmærke F1 og F1 Formula 1 — indsigelsen forkastet af appelkammeret — relative registreringshindringer — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009))	21
2011/C 103/37	Sag T-122/09: Rettens dom af 17. februar 2011 — Zhejiang Xinshiji Foods og Hubei Xinshiji Foods Zhejiang mod Rådet (Dumping — import af tilberedte eller konserverede citrusfrugter med oprindelse i Folkerepublikken Kina — ret til forsvar — begrundelsespligt — princippet om god forvaltningsskik — artikel 15, stk. 2, og artikel 20 stk. 4 og stk. 5, i forordning (EF) nr. 384/96) (nu artikel 15, stk. 2, og artikel 20, stk. 4 og stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009)).....	21

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 103/38	Sag T-324/09: Rettens dom af 17. februar 2011 — J & F Participações mod KHIM — Plusfood Wrexham (Friboi) (EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-figurmærket Friboi — det ældre nationale ordmærke FRIBO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009).....	22
2011/C 103/39	Sag T-385/09: Rettens dom af 17. februar 2011 — Annco mod KHIM — Freche et fils (ANN TAYLOR LOFT) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ANN TAYLOR LOFT — det ældre nationale ordmærke LOFT — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	22
2011/C 103/40	Sag T-471/10: Sag anlagt den 28. september 2010 — Gill mod Kommissionen	22
2011/C 103/41	Sag T-32/11: Sag anlagt den 24. januar 2011 — Verenigde Douaneagenten mod Kommissionen	23
2011/C 103/42	Sag T-60/11: Sag anlagt den 26. januar 2011 — Kraft Foods Global Brands mod KHIM — Fenaco (SUISSE PREMIUM)	24
2011/C 103/43	Sag T-65/11: Sag anlagt den 28. januar 2011 — Recombined Dairy System mod Kommissionen ...	25
2011/C 103/44	Sag T-78/11 P: Appel iværksat den 7. februar 2011 af Erika Lenz til prøvelse af Personalerettens dom af 14. december 2010 i sag F-80/09, Lenz mod Kommissionen	25
2011/C 103/45	Sag T-80/11: Sag anlagt den 9. februar 2011 — Nath Kalsi mod KHIM — American Clothing Associates (RIDGE WOOD)	26
2011/C 103/46	Sag T-85/11 P: Appel iværksat den 11. februar 2011 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens dom af 23. november 2010 i sag F-65/09, Marcuccio mod Kommissionen	27
2011/C 103/47	Sag T-88/11: Sag anlagt den 18. februar 2011 — BIA Separations mod Kommissionen	27
2011/C 103/48	Sag T-92/11: Sag anlagt den 18. februar 2011 — Andersen mod Kommissionen	28

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2011/C 103/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 95 af 26.3.2011

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 89 af 19.3.2011

EUT C 80 af 12.3.2011

EUT C 72 af 5.3.2011

EUT C 63 af 26.2.2011

EUT C 55 af 19.2.2011

EUT C 46 af 12.2.2011

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. februar 2011 — Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsmbH (sag C-436/08) og Österreichische Salinen AG (sag C-437/08) mod Finanzamt Linz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz — Østrig)

(Forenede sager C-436/08 og C-437/08) ⁽¹⁾

(Frie kapitalbevægelser — selskabsskat — fritagelse af indenlandsk udbytte — fritagelse af udenlandsk udbytte på visse betingelser — anvendelse af en modregningsordning på ikke-fritaget udenlandsk udbytte — krævet dokumentation med hensyn til den fradragsberettigede udenlandske skat)

(2011/C 103/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsmbH (C-436/08) og Österreichische Salinen AG (C-437/08)

Sagsøgte: Finanzamt Linz

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Unabhängiger Finanzsenat — fortolkning af fællesskabsretten — nationale bestemmelser, som undergiver dividende af indenlandsk oprindelse et fritagelsessystem, mens dette system kun finder anvendelse på dividende af udenlandsk oprindelse med virkning fra en andelstærskel på 25 % — en administrativ og juridisk praksis, der for at imødekomme de fællesskabsretlige krav bestemmer, at der anvendes et modregningssystem på dividende af udenlandsk oprindelse, som er fremkommet ved en andel på under tærskelen på 25 %

Konklusion

1) Artikel 63 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, der foreskriver fritagelse for selskabsskat for porteføljeudbytte fra andele, der besiddes i hjemmehørende

selskaber, og som betinger en sådan fritagelse for porteføljeudbytte fra selskaber med hjemsted i tredjelande, som er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, af, at der foreligger en udførlig aftale om gensidig administrativ bistand og fuldbyrdelse mellem den pågældende medlemsstat og det pågældende tredjeland, for så vidt som det udelukkende er eksistensen af en aftale om gensidig administrativ bistand, der er nødvendig for at opfylde formålene med den pågældende lovgivning.

2) Artikel 63 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, der fritager porteføljeudbytte, som et hjemmehørende selskab modtager fra et andet hjemmehørende selskab, for selskabsskat, mens det pålægger porteføljeudbytte, som et hjemmehørende selskab modtager fra et selskab med hjemsted i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, som er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, denne skat, forudsat at den skat, der er betalt i sidstnævnte selskabs hjemstat, modregnes i den skat, der skal betales i det modtagende selskabs medlemsstat, og at de administrative byrder, der pålægges det modtagende selskab for at kunne være omfattet af denne modregning, ikke er for vidtgående. Oplysninger, som de nationale skattemyndigheder afkræver det udbyttmodtagende selskab om den skat, der faktisk har belastet overskuddet i det udbytteudloddende selskab i dets hjemstat, er en naturlig konsekvens af kreditmetodens anvendelse og kan ikke anses for en for vidtgående administrativ byrde.

3) Artikel 63 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der med henblik på at undgå økonomisk dobbeltbeskatning selskabsskattefritager porteføljeudbytte, som et hjemmehørende selskab modtager, og som udloddes af et andet hjemmehørende selskab, og som for udbytte udloddet af et selskab med hjemsted i et tredjeland, som ikke er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, hverken indrømmer fritagelse for udbyttet eller fastsætter en modregningsordning for den skat, som det udloddende selskab har betalt i sin hjemstat.

4) Artikel 63 TEUF ikke er til hinder for den praksis, at en national skattemyndighed, der for udbytte fra visse tredjelande anvender kreditmetoden, når det modtagende selskabs andel i det udloddende selskabs kapital er under en vis grænse, og eksemptionsmetoden, når der besiddes andele over denne grænse, mens den systematisk anvender eksemptionsmetoden for indenlandsk udbytte, forudsat imidlertid, at de pågældende mekanismer, der har til formål at

undgå eller lempe kædebeskatning, medfører et ligeværdigt resultat. Den omstændighed, at de nationale skattemyndigheder stiller krav om oplysninger fra det udbyttmodtagende selskab om den skat, der faktisk har belastet overskuddet i det udbytteudloddende selskab i det tredjeland, hvor det er hjemmehørende, er en naturlig konsekvens af creditmetodens anvendelse og berører ikke som sådan ligeværdigheden mellem eksemptionsmetoden og creditmetoden.

5) Artikel 63 TEUF skal fortolkes således,

— at den er hinder for en national lovgivning, der giver hjemmehørende selskaber mulighed for at fremføre tab lidt i et skatteår til et efterfølgende skatteår, og som undgår økonomisk dobbeltbeskatning af udbytte ved at anvende eksemptionsmetoden på indenlandsk udbytte, mens den anvender creditmetoden for udbytte udloddet af selskaber med hjemsted i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, for så vidt som en sådan lovgivning ikke i tilfælde af anvendelse af creditmetoden giver adgang til fremsørsel af modregningen af den selskabskat, der er betalt i den stat, hvor det udbytteudloddende selskab er hjemmehørende, til efterfølgende skatteår, hvis det modtagende selskab for det skatteår, i løbet af hvilket det modtagende selskab har modtaget det udenlandske udbytte, noterer et driftstab, og

— at den ikke pålægger en medlemsstat i sin skattelovgivning at foreskrive adgang til modregning af den skat, der er opkrævet af udbytte i form af indeholdelse af kildeskat i en anden medlemsstat med henblik på at undgå juridisk dobbeltbeskatning af udbytte, som et selskab, der er hjemmehørende i førstnævnte medlemsstat, modtager, idet denne beskatning er resultatet af de pågældende medlemsstaters parallelle udøvelse af deres respektive beskatningskompetencer.

(¹) EUT C 19 af 24.1.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. februar 2011 — Konkursverket mod TeliaSonera AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Stockholms tingsrätt — Sverige)

(Sag C-52/09) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 102 TEUF — misbrug af dominerende stilling — priser, der anvendes af en telekommunikationsoperatør — videresalgprodukter til ADSL i grossistledet — bredbåndsforbindelsestjenester til slutbrugere — konkurrenters avancepres eller »prispres«-virkning)

(2011/C 103/03)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Stockholms tingsrätt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Konkursverket

Sagsøgt: TeliaSonera AB

Procesdeltager: Tele2 Sverige AB

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Stockholms tingsrätt — fortolkning af artikel 82 EF — prispres — priser, der anvendes af en telekommunikationsoperatør, der tidligere var indehaver af et historisk monopol for adgangen til ADSL — forskellen mellem de priser, som operatøren fakturerer operatører, der optræder som mellemhandlere, for levering af ADSL-adgang i engrosledet, og de takster for ADSL-adgang, der af operatøren anvendes i forhold til forbrugere, er ikke tilstrækkelig til at dække operatørens egne tillægsomkostninger for levering af disse tjenester i detailledet

Konklusion

Såfremt der ikke foreligger en objektiv begrundelse, kan anvendelse af en prispolitik, der foretages af en vertikalt integreret, dominerende virksomhed på markedet for videresalgprodukter til ADSL-forbindelser i grossistledet, såsom forskellen mellem de priser, der anvendes på dette marked, og dem, som anvendes på detailmarkedet for levering af bredbåndstjenester til slutbrugere, som ikke er tilstrækkelig til dække de specifikke omkostninger, som samme virksomhed må bære for at få adgang til sidstnævnte marked, udgøre et misbrug i henhold til artikel 102 TEUF.

Ved vurderingen af, om en sådan prispolitik har karakter af misbrug, skal der tages hensyn til samtlige omstændigheder i hver enkelt sag. Navnlig

— skal der i princippet og først og fremmest tages hensyn til den pågældende virksomheds priser og omkostninger på markedet for detailtjenester. Det er kun, når det under hensyn til omstændighederne ikke er muligt at henvide til disse priser og omkostninger, at konkurrenters priser og omkostninger på det samme marked skal undersøges

— er det nødvendigt, at det under hensyn til særligt engrosproduktets uundværlighed godtgøres, at denne politik skaber en i hvert fald potentiel konkurrencebegrænsende virkning på detailmarkedet, uden at det på nogen måde ville være økonomisk berettiget.

Ved en sådan vurdering er følgende i princippet ikke relevant:

— manglen på enhver form for lovbestemt forpligtelse for den pågældende virksomhed til at levere videresalgprodukter til ADSL i grossistledet på engrosmarkedet, hvor virksomheden har en dominerende stilling

— denne virksomheds markedsstyrke på det pågældende marked

— den omstændighed, at den nævnte virksomhed ikke ligeledes er dominerende på detailmarkedet for levering af bredbåndstjenester til slutbrugere

— den omstændighed, at de slutbrugere, som en sådan prispolitik finder anvendelse på, er nye eller eksisterende kunder hos den pågældende virksomhed

— den manglende mulighed for den dominerende virksomhed for at genvinde de eventuelle tab, som gennemførelsen af en sådan prispolitik vil kunne medføre for den.

(¹) EUT C 90 af 18.04.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. februar 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Cypern

(Sag C-251/09) (¹)

(Offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter — vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation — direktiv 93/38/EØF — udbudsbekendtgørelse — tildelingskriterier — ligebehandling af de bydende — princippet om gennemsigtighed — direktiv 92/13/EØF — klageprocedure — pligt til at begrunde en beslutning om udelukkelse af en tilbudsgiver)

(2011/C 103/04)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Eupopa-Kommissionen (ved C. Zadra, som befuldmægtiget, samt I. Chatziyiannis og M. Patakia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Cypern (ved K. Likourgos og A. Pantazi-Lamprou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrudssøgsmål — tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, og artikel 31, stk. 1, i Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 199, s. 84) — tilsidesættelse af artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 76, s. 14) — pligt til at begrunde en beslutning om udelukkelse af en tilbudsgiver — pligt til at sikre, at udbudsorganernes beslutninger kan gøres til genstand for effektive og så hurtige søgsmål som muligt — princippet om ligebehandling og gennemsigtighed.

Konklusion

1) Republikken Cypern frifindes.

2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 233 af 26.9.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. februar 2011 — Activision Blizzard Germany GmbH (tidligere CD-Contact Data GmbH) mod Europa-Kommissionen

(Sag C-260/09 P) (¹)

(Appel — artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — markedet for Nintendo-videospilkonsoller og spilkassetter — begrænsning af paralleleksport på dette marked — aftale mellem producent og enedistributør — distributionsaftale, som tillader passivt salg — bevis for en samstemmende vilje i mangel af direkte dokumentbevis for en begrænsning af disse salg — kravene til styrke af bevis, som kræves for at fastslå, at der foreligger en vertikal aftale)

(2011/C 103/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Activision Blizzard Germany GmbH (tidligere CD-Contact Data GmbH) (ved advokaten J.K. de Pree og E.N.M. Raedts)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved S. Noë og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 30. april 2009 i sag T-18/03, CD-Contact Data GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, hvorved Retten nedsatte den bøde, der er pålagt appellanten, og i øvrigt frifandt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i en sag om annullation af Kommissionens beslutning 2003/675/EF af 30.10.2002 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (COMP/35.587 PO Videospil, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution og COMP/36.321 Omega — Nintendo) angående en række aftaler og samordnet praksis på markedet for Nintendo-konsoller og videospilkassetter, der er kompatible med Nintendo-spilkonsollen, som har til formål at begrænse paralleleksport af disse konsoller og kassetter

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Activision Blizzard Germany GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 220 af 12.9.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. februar 2011 — Artur Weryński mod Mediatel 4B Spółka z o.o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy Warszawa (Republikken Polen))

(Sag C-283/09) (¹)

(Retligt samarbejde i civile sager — bevisoptagelse — afhøring af et vidne ved den anmodede ret på anmodning fra den anmodende ret — vidnegodtgørelse)

(2011/C 103/06)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy Warszawa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Artur Weryński

Sagsøgt: Mediatel 4B Spółka z o.o.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — fortolkning af Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174, s. 1) — vidneafhøring foretaget af en ret i en medlemsstat på anmodning af en ret i en anden medlemsstat — vidnegodtgørelse — den anmodede rets mulighed for at kræve, at den anmodende ret betaler et forskud til dækning af udgifterne til vidnegodtgørelse

Konklusion

Artikel 14 og 18 i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en anmodende ret ikke er forpligtet til at betale den anmodede ret et forskud for en vidnegodtgørelse eller til efterfølgende at refundere den godtgørelse, det afhørte vidne har fået udbetalt.

(¹) EUT C 244 af 10.10.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. februar 2011 — Vicoplus SC PUH (sag C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (sag C-308/09) og Olbek Industrial Services sp. zoo (sag C-309/09) mod Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Forenede sager C-307/09 - C-309/09) (¹)

(Fri udveksling af tjenesteydelser — udstationering af arbejdstagere — tiltrædelsesakten af 2003 — overgangsforanstaltninger — polske statsborgeres adgang til arbejdsmarkedet i stater, der allerede var medlemmer af Unionen på tidspunktet for Republikken Polens tiltrædelse — krav om en arbejdstilladelse for tilrådighedsstillelse af arbejdskraft — direktiv 96/71/EF — artikel 1, stk. 3)

(2011/C 103/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Vicoplus SC PUH (sag C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (sag C-308/09) og Olbek Industrial Services sp. zoo (sag C-309/09)

Sagsøgte: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Raad van State — fortolkning af artikel 49 EF og 50 EF samt artikel 1, stk. 3, litra c), i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16.12.1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT 1997 L 18, s. 1) — national lovgivning, hvorefter der for tilrådighedsstillelse af arbejdstagere er krav om en arbejdstilladelse

Konklusion

1) Artikel 56 TEUF og 57 TEUF er ikke til hinder for, at en medlemsstat i den overgangsperiode, der er fastsat i kapitel 2, punkt 2, i bilag XII til akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republik, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, stiller indhentelse af en arbejdstilladelse som betingelse for udstationering som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra c), i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser af arbejdssøgende polske statsborgere på denne stats område.

2) Udstationering af arbejdstagere som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra c), i direktiv 96/71 er en tjenesteydelse, som leveres mod vederlag, hvorom gælder, at den arbejdstager, der er udstationeret, forbliver ansat hos den tjenesteydende virksomhed, uden at der indgås en arbejdskontrakt med brugervirksomheden. Den er kendetegnet ved, at udstationeringen af arbejdstageren i værtsmedlemsstaten udgør selve formålet med den tjenesteydelse, som den tjenesteydende virksomhed udfører, og at arbejdstageren udfører opgaverne under brugervirksomhedens kontrol og ledelse.

(¹) EUT C 267 af 7.11.2009.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. februar 2011 — Donat Cornelius Ebert mod Budapesti Ügyvédi Kamara (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Ítéltábla — Republikken Ungarn)

(Sag C-359/09) (¹)

(Advokater — direktiv 89/48/EØF — gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed — direktiv 98/5/EF — varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået — anvendelse af værtslandets advokattitel — betingelser — optagelse i en advokatsammenslutning i værtslandet)

(2011/C 103/08)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Ítéltábla

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Donat Cornelius Ebert

Sagsøgt: Budapesti Ügyvédi Kamara budapst

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Fővárosi Ítéltábla — fortolkning af Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (EFT L 19, s. 16) og af Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået (EFT L 77, s. 36) — en medlemsstats lovgivning, som forbeholder udøvelse af advokaterhvervet under den i denne stat anvendte erhvervstitel for de advokater, som er optaget i advokatforeningen i denne medlemsstat

Konklusion

1) Hverken Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksa-

mensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/19/EF af 14. maj 2001, eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået, er til hinder for en national lovgivning, der indfører et krav om medlemskab af en enhed såsom en advokatsammenslutning for at kunne udøve advokatvirksomhed under værtslandets advokattitel.

2) Direktiv 89/48 og 98/5 supplerer hinanden ved at indføre to muligheder, hvorved advokater fra medlemsstaterne kan få adgang til at optage advokaterhvervet i et værtsland under advokattitlen i dette land.

(¹) EUT C 312 af 19.12.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. februar 2011 — Bolton Alimentari SpA mod Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Italien)

(Sag C-494/09) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — formaliteten — told — toldkontingent — toldkodeks — artikel 239 — forordning (EØF) nr. 2454/93 — artikel 308a, 308b og 905 — forordning (EF) nr. 975/2003 — tun — opbrugt kontingent — åbningsdag — søndag)

(2011/C 103/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bolton Alimentari SpA

Sagsøgt: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — fortolkning af artikel 239 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) — fortolkning af artikel 308a-308c, artikel 899, stk. 2, og artikel 905, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 (EFT L 253, s. 1) — godtgørelse af eller

fritagelse for importafgifter — medlemsstatens mulighed for selv at træffe afgørelse om en anmodning om godtgørelse — begrebet »særlig situation« i artikel 239 i forordning (EØF) nr. 2913/92 — fællesskabsimportør udelukket fra et toldkontingent, der åbnes på en søndag, fordi de nationale toldkontorer er lukket

Konklusion

- 1) Artikel 308a-308c i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 214/2007 af 28. februar 2007, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at Europa-Kommissionen kan træffe en beslutning, der udelukker en erhvervsdrivende fra et toldkontingent, fordi kontingentet er blevet opbrugt samme dag, som det blev åbnet, nemlig en søndag, hvor toldkontorerne holder lukket i den medlemsstat, hvor den pågældende erhvervsdrivende er etableret.
- 2) Artikel 308a-308c i forordning nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 214/2007, skal fortolkes således, at de ikke pålægger en medlemsstat at anmode Europa-Kommissionen om at suspendere et toldkontingent for at sikre importører en retsfærdig og jævnbyrdig behandling, når åbningen af kontingentet falder en søndag, der er en dag, hvor toldkontorerne i den pågældende medlemsstat holder lukket, og nævnte kontingent sandsynligvis vil blive opbrugt samme dag, som det åbnes, da toldkontorerne i andre medlemsstater holder åbent om søndagen.
- 3) Toldmyndigheden i en medlemsstat er i andre tilfælde end dem, der er omhandlet i artikel 899, stk. 1, i forordning nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 214/2007, beføjet til selv at tage stilling til en ansøgning om godtgørelse som omhandlet i artikel 239, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006, når myndigheden vurderer, at Europa-Kommissionen ikke har begået en uregelmæssighed, og at den omhandlede ansøgning ikke er omfattet af nogen af de andre tilfælde, der er nævnt i artikel 905, stk. 1, i nævnte forordning nr. 2454/93.
- 4) Artikel 239 i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 1791/2006, skal fortolkes således, at den kan omhandle den situation, hvor en EU-importør udelukkes fra et toldkontingent, der åbnes på en søndag, fordi toldkontorerne i den medlemsstat, hvor importøren er etableret, holder lukket om søndagen.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. februar 2011 — Staatssecretaris van Financiën mod Marishipping and Transport BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden, Nederlandene)

(Sag C-11/10) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 2658/87 — fælles toldtarif — told — fritagelse — farmaceutiske præparater — sammensætning — restriktioner)

(2011/C 103/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Marishipping and Transport BV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 156, s. 1) — farmaceutiske stoffer fritaget for told — stof, der ikke fremstår i ren form — restriktioner

Konklusion

I. del, afsnit II, C, punkt 1, nr. i), i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2031/2001 af 6. august 2001, henholdsvis Kommissionens forordning (EF) nr. 1832/2002 af 1. august 2002, skal fortolkes således, at et farmaceutisk præparat, som er opført på listen over stoffer optaget i bilag 3 i III. del af samme bilag I, og til hvilket der er tilført andre stoffer, bl.a. farmaceutiske, ikke længere kan meddeles den toldfritagelse, som ville have fundet anvendelse, hvis præparatet havde foreligget i ren form.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 30.1.2010.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 27.3.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. februar 2011 — The Number Ltd og Conduit Enterprises Ltd mod Office of Communications og British Telecommunications plc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-16/10) ⁽¹⁾

(Tilnærmelse af lovgivningerne — telekommunikation — net og tjenester — direktiv 2002/22/EF — udpegning af virksomheder til at varetage forsyningspligten — pålæggelse af særlige forpligtelser for den udpegede virksomhed — nummeroplysningstjenester og abonnentfortegnelser)

(2011/C 103/11)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: The Number Ltd og Conduit Enterprises Ltd

Sagsøgte: Office of Communications og British Telecommunications plc

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) (EFT L 108, s. 21), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33), og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108, s. 51) — udpegning af virksomheder til varetagelse af forsyningspligtjenester — særlige forpligtelser, der kan pålægges den udpegede virksomhed

Konklusion

Artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og tjenester (forsyningspligtdirektivet) giver medlemsstaterne mulighed for, hvis de i henhold til denne bestemmelse beslutter at udpege en eller flere virksomheder til at varetage forsyningspligtjenester eller, som fastsat i direktivets artikel 4-7 og artikel 9, stk. 2, forskellige elementer af

forsyningspligtjenester, alene at pålægge disse virksomheder de særlige forpligtelser, der følger af direktivets bestemmelser, som er forbundet med udbud af de pågældende tjenester eller elementer heraf til slutbrugerne af de udpegede virksomheder selv.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 13.3.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. februar 2011 — Missionswerk Werner Heukelbach ev mod État belge — (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Liège — Belgien)

(Sag C-25/10) ⁽¹⁾

(Direkte beskatning — frie kapitalbevægelser — arveafgift — arv, der tilfalder organisationer, der drives uden gevinst for øje — afslag på at anvende en nedsat sats, når disse organisationer har deres sæde for deres aktivitet i en anden medlemsstat end den, hvor arvelader faktisk boede eller arbejdede — restriktion — begrundelse)

(2011/C 103/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Missionswerk Werner Heukelbach ev

Sagsøgt: État belge

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal de première instance de Liège (Belgien) — fortolkning af artikel 18, 45, 49 og 54 TEUF — arveafgift — afslag på at anvende den nedsatte sats, der finder anvendelse på testamentsarv til foreninger, der drives uden gevinst for øje, og almennyttige stiftelser, når disse foreninger og stiftelser er hjemmehørende i en anden medlemsstat end den, hvori arvelader har haft sin bopæl eller sit arbejdssted — forskelsbehandling på grund af nationalitet — restriktion for etableringsfriheden

Konklusion

Artikel 63 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, der forbeholder muligheden for at få arv beskattet efter den nedsatte sats for organisationer, der drives uden gevinst for øje, og som har sædet for deres aktivitet i denne medlemsstat eller i den medlemsstat, i hvilken arvelader havde sin faktiske bopæl eller sit arbejdssted på dødstidspunktet, eller i hvilken han tidligere havde haft sin faktiske bopæl eller sit arbejdssted.

⁽¹⁾ EUT C 100 af 17.4.2010.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. februar 2011 — Lotta Andersson mod Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Linköpings tingsrätt — Sverige)

(Sag C-30/10) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 80/987/EØF — artikel 10, litra c) — nationale bestemmelser — garanti for betaling af arbejdstageres tilgodehavender — personer, der mindre end seks måneder før konkursbegæringen vedrørende den virksomhed, hvor de er ansat, har ejet en væsentlig andel af virksomheden og har haft betydelig indflydelse på dens drift, er ikke omfattet)

(2011/C 103/13)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Linköpings tingsrätt

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Lotta Andersson

Sagsøgt: Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Linköpings tingsrätt — fortolkning af artikel 10, litra c), i Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, som ændret ved direktiv 2002/74/EF — national lovgivning, hvorefter kredsen af arbejdstagere, som har ret til løngaranti for ubetalte krav, ikke omfatter personer, der mindre end seks måneder før konkursbegæringen vedrørende den virksomhed, hvor de er ansat, har ejet en væsentlig andel af virksomheden og har haft betydelig indflydelse på dens drift

Konklusion

Artikel 12, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (kodificeret udgave) skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter en arbejdstager ikke er omfattet af garantien for betaling af arbejdstagerens tilgodehavender, fordi denne selv eller sammen med nære slægtninge mindre end seks måneder før virksomhedens konkursbegæring ejede en væsentlig andel af den omhandlede virksomhed og har haft betydelig indflydelse på dens drift.

⁽¹⁾ EUT C 100 af 17.4.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. februar 2011 — Marc Berel m.fl. mod Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre og Administration des douanes du Havre (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Rouen — Frankrig)

(Sag C-78/10) ⁽¹⁾

(EF-toldkodeks — artikel 213, 233 og 239 — flere solidarisk hæftende meddebitorer for én og samme toldskyld — fritagelse for importafgifter — toldskyldens ophør — en solidarisk hæftende meddebitors mulighed for at gøre den afgiftsfritagelse, der er indrømmet en anden solidarisk hæftende meddebitor, gældende — foreligger ikke)

(2011/C 103/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Rouen

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Marc Berel, som mandatar for selskabet Angot Développement, Emmanuel Hess, som bobestyrer for selskabet Port Angot Développement, Rijn Schelde Mondia France SA, Receveur principal des douanes de Rouen Port, Administration des douanes — Havre Port, Société Port Angot Développement, der er indtrådt i rettighederne for SAS Manutention de produits Chimiques et miniers Maprochim og Asia Pulp & Paper France EURL

Sagsøgte: Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre og Administration des douanes du Havre

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour d'appel de Rouen — fortolkning af artikel 213, 233 og 239 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) — fritagelse for importafgifter — mulighed for, at en medskyldner kan påberåbe sig solidarisk hæftelse for toldskyld med henblik på at opnå fritagelse for importafgifter, der tidligere er blevet indrømmet en anden medskyldner

Konklusion

Artikel 213, 233 og 239 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996, skal fortolkes således, at de ved solidarisk hæftelse for en toldskyld som omhandlet i artikel 213, således som der er tale om i hovedsagen, er til hinder for anvendelsen af et princip i national

ret, hvorefter den delvise fritagelse for afgifter på grundlag af artikel 239 for den ene af meddebitorerne kan gøres gældende af alle de øvrige meddebitorer, således at toldskyldens ophør som omhandlet i kodeksens artikel 233, stk. 1, litra b), angår toldskylden som sådan og således fritager alle de solidarisk hæftende meddebitorer for betaling af toldskylden med det beløb, hvortil fritagelsen er givet.

(¹) EUT C 113 af 1.5.2010.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 17. februar 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-321/10) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2007/2/EF — miljøpolitik — infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (INSPIRE) — udveksling og opdatering af oplysninger i elektronisk form — ufuldstændig gennemførelse)

(2011/C 103/15)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Sénéchal, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved T. Materne og M. Jacobs, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse eller meddelelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (INSPIRE) (EUT L 108, s. 1)

Konklusion

1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (INSPIRE), idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 246 af 11.9.2010.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 3. februar 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-391/10) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2007/36/EF — udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber — manglende fuldstændig gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2011/C 103/16)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Braun og L. de Schiere de Lophem, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved M. Jacobs og J.-C. Halleux, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrudssøgsmål — manglende vedtagelse eller meddelelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (EUT L 184, s. 17)

Konklusion

1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv.

2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 274 af 9.10.2010.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 3. februar 2011 —
Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik**

(Sag C-395/10) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2007/2/EF — miljøpolitik — infrastruktur for geografisk information — udveksling og ajourføring af oplysninger i elektronisk format — manglende vedtagelse af nationale gennemførelsesforanstaltninger)

(2011/C 103/17)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Alcover San Pedro og V. Peere, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og S. Menez, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrudssøgsmål — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (INSPIRE) (EUT L 108, s. 1)

Konklusion

- 1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (INSPIRE), idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
- 2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 9.10.2010.

Appel iværksat den 29. januar 2010 af Antoni Tomasz Uznański til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 27. november 2009 i sag T-348/09, Uznanski mod Polen

(Sag C-143/10 P)

(2011/C 103/18)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Antoni Tomasz Uznański (ved advokat A. Nowak)

Den anden part i appelsagen: Republikken Polen

Domstolen (Syvende Afdeling) har ved kendelse af 19. november 2010 forkastet appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 23. december 2010 — Waldemar Hudzinski mod Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

(Sag C-611/10)

(2011/C 103/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Waldemar Hudzinski

Sagsøgt: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 14a, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1408/71 ⁽¹⁾ fortolkes således, at den fratager den ikke-kompetente medlemsstat muligheden for i henhold til sin nationale lovgivning at tildele familieydelse til en arbejdstager, der midlertidigt er beskæftiget på dens område, i hvert fald når hverken arbejdstageren selv eller hans børn er bosat i den ikke-kompetente stat eller normalt opholder sig der?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 23. december 2010 — Jaroslaw Wawrzyniak mod Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

(Sag C-612/10)

(2011/C 103/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jaroslaw Wawrzyniak

Sagsøgt: Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 14, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1408/71 ⁽¹⁾ fortolkes således, at den medlemsstat, i hvilken en arbejdstager er udstationeret, når denne stat hverken er kompetent i henhold til den nævnte bestemmelse eller er bopælsstat for arbejdstagerens børn, under alle omstændigheder ikke har beføjelse til at udbetale familieydelse til den udstationerede arbejdstager, når arbejdstageren ikke lider noget retstab som følge af sin udstationering?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal artikel 14, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1408/71 fortolkes således, at den ikke-kompetente medlemsstat, i hvilken en arbejdstager er udstationeret, under alle omstændigheder kun har beføjelse til at udbetale familieydelse, når det er påvist, at der ikke er ret til lignende familieydelse i den anden medlemsstat?

3) Såfremt dette spørgsmål også besvares benægtende:

Er fællesskabs- eller EU-retlige forskrifter til hinder for en national retsforordning som § 65, stk. 1, første punktum, nr. 2, sammenholdt med § 65, stk. 2, i Einkommensteuergesetz, hvorefter der ikke er ret til familieydelse, hvis en lignende ydelse skal eller skulle betales i et andet land, såfremt der blev indgivet en begæring herom?

4) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:

Hvordan skal den kumulation af rettigheder i den kompetente stat, der samtidig er børnenes bopælsstat, og rettigheder i den ikke-kompetente stat, der heller ikke er børnenes bopælsstat, som i så fald opstår, håndteres?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.7.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, EFT L 149, s. 2.

Sag anlagt den 29. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-625/10)

(2011/C 103/21)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J.-P. Keppenne og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Franske Republik på grund af, at der er truffet utilstrækkelige foranstaltninger til gennemførelse af den første jernbanepakke, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til

— artikel 6, stk. 3, og bilag II til direktiv 91/440/EØF som ændret ⁽¹⁾, og artikel 14, stk. 2, i direktiv 2001/14/EF ⁽²⁾,

— artikel 6, stk. 2-5, i direktiv 2001/14/EF og

— artikel 11 i direktiv 2001/14/EF.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har Kommissionen fremsat to klagepunkter:

For det første foreholder Kommissionen sagsøgte ikke at have opfyldt forpligtelserne ifølge den første jernbanepakke, som ikke kun kræver udskillelse af enheder, der sikrer driften af jernbanetransport (i Frankrig SNCF), men også, at de såkaldte »væsentlige« funktioner om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet, opkrævning af benyttelsesafgift for infrastruktur og udstedelse af tilladelser bliver varetaget af uafhængige organer. Imidlertid er SNCF ansvarlig for visse væsentlige funktioner på området for tildeling af kanaler, hvilke funktioner udøves via Direction des Circulations Ferroviaires (DCF). Denne specialtjeneste er ikke retligt uafhængig af SNCF, hverken organisatorisk eller beslutningsmæssigt.

For det andet har Kommissionen gjort gældende, at de nationale bestemmelser ikke korrekt og fuldstændigt har gennemført kravene i direktiv 2001/14/EF vedrørende oprettelsen af en præstationsordning for opkrævning af afgifter for adgang til jernbaneinfrastrukturen. Den franske lovgivning er ligeledes problematisk i det omfang, at den ikke fastsætter tilstrækkelige tilskyndelsesforanstaltninger til at nedsætte leveringsomkostningerne for infrastrukturen og niveauet for adgangsafgifter.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/440/EØF af 29.7.1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EFT L 237, s. 25).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26.2.2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerheds-certificering (EFT L 75, s. 29).

Appel iværksat den 28. december 2010 af Kalliope Agapiou Joséphidès til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 21. oktober 2010 i sag T-439/08, Agapiou Joséphidès mod Kommissionen og EACEA

(Sag C-626/10 P)

(2011/C 103/22)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kalliope Agapiou Joséphidès (ved avocats C. Joséphidès og H. Joséphidès)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen og Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 21. oktober 2010 i sag T-439/08 ophæves.
- Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA)'s afgørelse af 1. august 2008, hvorved det nægter sagsøgeren aktindsigt i visse dokumenter i sag nr. 07/0122 vedrørende støtte tildelt University of Cyprus til et Jean Monnet-ekspertisecenter, annulleres.
- Kommissionens beslutning K(2007) 3749 af 8. august 2007 om en konkret beslutning om tilsagn om støtte inden for rammerne af programmet Livslang læring, herunder dets delprogram Jean Monnet, annulleres.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten påberåbt sig en række anbringender.

Kalliope Agapiou Joséphidès har gjort gældende, at Retten har tilsidesat appellants generelle personlige ret til aktindsigt i dokumenter, der vedrører appellanten, gennemsigtighedsprincippet i artikel 1, stk. 2, og artikel 6 TEU, artikel 255 EF og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (artikel 8, artikel 41, stk. 2, litra b), 42 og artikel 52, stk. 6). Retten begik således en procedurefejl ved at se bort fra appellants henvisninger til chartret om grundlæggende rettigheder under retsmødet og ved at se bort fra konklusionerne af 3. juni 2009 fra Republikken Cyperns Ombudsmand om University of Cyprus' afslag på aktindsigt i de samme omstridte dokumenter som dem, indstævnte råder over.

Appellanten har påberåbt sig en af Retten begået retlig fejl, idet den dels fastslog, at Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA) havde kompetence til at behandle den genfremsatte begæring om aktindsigt i dokumenterne, dels forkastede ulovlighedsindsigelsen rejst af appellanten mod afgørelsen truffet af EACEA's styrelseskomité.

Appellanten har endvidere gjort gældende, at der foreligger tilsidesættelse af adskillige bestemmelser i forordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹⁾, som Retten fortolkede for restriktivt og under tilsidesættelse af de i retspraksis knæsatte principper.

Appellanten har ligeledes påberåbt sig et anbringende om tilsidesættelse af loyalitetsprincippet, princippet om sammenhæng og princippet om god forvaltningsskik samt den principielle begrundelsespligt.

Appellanten har endelig gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved ikke at annullere Kommissionens beslutning K(2007) 3749 af 8. august 2008.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 29. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien

(Sag C-627/10)

(2011/C 103/23)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved H. Støvlbæk og D. Kukovec, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Slovenien med hensyn til gennemførelse af den første jernbanepakke har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 6, stk. 3, i og bilag II til direktiv 91/440/EØF⁽¹⁾, som ændret, og artikel 14, stk. 2, i direktiv 2001/14/EF⁽²⁾, samt i medfør af artikel 6, stk. 2-5, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 1, artikel 11 og artikel 30 i direktiv 2001/14/EF.
- Republikken Slovenien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge Kommissionen har Republikken Slovenien tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 6, stk. 3, i og bilag II til direktiv 91/440/EØF, som ændret, og artikel 14, stk. 2, i direktiv 2001/14/EF, eftersom det er infrastrukturforvalteren, der alene leverer jernbanetransportydelse, forvalter togtrafikken og derfor er involveret i beslutningsprocessen vedrørende tildeling af kanaler samt fordeling af infrastrukturkapacitet.

Ifølge Kommissionen har Republikken Slovenien endvidere tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 6, stk. 2-5, i direktiv 2001/14/EF ved ikke at have sikret en incitamentsordning til at nedbringe omkostningerne ved tilvejebringelse af infrastruktur og niveauet for adgangsafgifterne.

Kommissionen er af den opfattelse, at Republikken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 7, stk. 3, i direktiv 2001/14/EF, idet den ikke har indført en beregningsmetode, der sikrer, at afgifterne for minimumsadgangsydelserne og sporadgangen til servicefaciliteterne svarer til de omkostninger, der er direkte forbundet med leveringen af jernbanetjenesteydelserne.

Ifølge Kommissionen har Republikken Slovenien endvidere tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 11 i direktiv 2001/14/EF, for så vidt som den ikke har indført en resultatforbedringsordning, der tilskynder jernbanevirksomheder og infrastrukturforvalteren til at minimere forstyrrelser på jernbanenettet og forbedre nettets ydeevne.

Desuden har Republikken Slovenien tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 8, stk. 1, i direktiv 2001/14/EF, for så vidt som dens lovgivning ikke gør det obligatorisk at kontrollere, om et særligt markedssegment kan bære tillæg med henblik på fuld dækning af infrastrukturforvalterens omkostninger.

Endelig ifølge Kommissionen har Republikken Slovenien tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 30, stk. 1, i direktiv 2001/14/EF, idet den ikke har oprettet et tilsynsorgan, som med hensyn til beslutningstagning er uafhængigt af enhver jernbaneinfrastrukturforvalter og enhver ansøger.

(¹) Rådets direktiv 91/440/EØF af 29.7.1991 om udvikling af Fælleskabets jernbaner (EFT L 237, s. 25).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26.2.2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur (EFT L 75, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 6. januar 2011 — straffesag mod Titus Alexander Jochen Donner

(Sag C-5/11)

(2011/C 103/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Titus Alexander Jochen Donner

øvrige procesdeltagere:

Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 34 og 36 TEUF, der regulerer de frie varebevægelser, fortolkes således, at de er til hinder for, at medvirken til ulovlig spredning af ophavsretligt beskyttede værker er strafbar i henhold til nationale straffeforskrifter, såfremt det ved et grænseoverskridende salg af et værk, der er ophavsretligt beskyttet i Tyskland, forholder sig således, at

- dette værk er blevet bragt til Tyskland fra en anden medlemsstat i Den Europæiske Union, og den faktiske råderet til værket overdrages i Tyskland samtidig med, at
- ejendomsrettens overgang er sket i anden medlemsstat, hvor værket ikke var omfattet af nogen ophavsretlig beskyttelse, eller hvor den ophavsretlige beskyttelse ikke kunne gennemføres?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 17. januar 2011 — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA mod Fazenda Pública

(Sag C-25/11)

(2011/C 103/25)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA

Sagsøgt: Fazenda Pública

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er CIVA's artikel 23 forenelig med artikel 17, stk. 2 og 5, og artikel 19 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 (¹)?
- 2) Er det i bekræftende fald i overensstemmelse med sjette direktivs artikel 17, stk. 2 og 5, og artikel 19 at fastsætte en særlig pro rata-sats for fradrag af indgående merværdi-afgift for afgiftspligtige, som kun udøver afgiftspligtige transaktioner — om end der tages hensyn til, hvordan goderne faktisk benyttes — på grundlag af forekomsten af afgiftsfri støtte til den nævnte sektor («inputs»), i henhold til CIVA's artikel 23?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiavgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Sag anlagt den 21. januar 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-34/11)

(2011/C 103/26)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Guerra e Andrade og A. Alcover San Pedro, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa ⁽¹⁾, idet den ikke har sikret, at PM₁₀-niveauerne i luften ikke overstiger de i nævnte artikel 13 fastsatte grænseværdier.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

På baggrund af Kommissionens indsigelser fremsat i dennes afgørelse af 26. november 2009 og de rapporter, der er fremlagt af Portugal, som viser, at grænseværdierne for PM₁₀ i flere zoner og bymæssige områder fortsat overskrides, og som i visse tilfælde peger mod en tendens til, at grænserne på længere sigt vil blive overskredet, finder Kommissionen, at Portugal har overtrådt artikel 13 i direktiv 2008/50 hvad angår de bymæssige områder og zonerne Braga, kystområdet ved Porto, og storbyområderne Lissabon nord og Lissabon syd.

⁽¹⁾ EUT L 152, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 21. januar 2011 — Test Claimants in the FII Group Litigation mod Commissioners of Inland Revenue og Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sag C-35/11)

(2011/C 103/27)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Test Claimants in the FII Group Litigation

Sagsøgte: Commissioners of Inland Revenue og Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omhandler henvisningerne til »skattesatsen« og »forskellige beskatningsniveauer« i præmis 56 i Domstolens dom af 12. december 2006 i sag C-446/04, Test Claimants in the FII Group Litigation mod Commissioners of Inland Revenue, Sml. I, s. 11753:
 - a) udelukkende lovbestemte eller nominelle skattesatser, eller
 - b) såvel de faktisk betalte skattesatser som lovbestemte eller nominelle skattesatser, eller
 - c) har de nævnte begreber en anden betydning, og i givet fald hvilken?
- 2) Har det nogen betydning for Domstolens besvarelse af spørgsmål 2 og 4 i den præjudicielle forelæggelse i sag C-446/04, hvis:
 - a) udenlandsk selskabsskat ikke (eller ikke fuldt ud) betales af det ikke-hjemmehørende selskab, der udbetaler udbytte til det hjemmehørende selskab, men dette udbytte udbetales på grundlag af overskud, der omfatter udbytte, som er betalt af førstnævnte selskabs direkte eller indirekte datterselskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat, og som blev udbetalt på grundlag af overskud, der havde givet anledning til betaling af skat i denne medlemsstat, og/eller
 - b) forskudsskat (»ACT-skat«) ikke betales af det hjemmehørende selskab, der modtager udbytte fra et ikke-hjemmehørende selskab, men betales af dets direkte eller indirekte hjemmehørende moderselskab efter yderligere udlodning af overskud fra det modtagende selskab, der direkte eller indirekte omfatter udbyttet?
- 3) Har det selskab, der betaler ACT-skat, under de omstændigheder, der er beskrevet i spørgsmål 2 b), et krav på tilbagebetaling af den skat, der er opkrævet med urette (San Giorgi-dommen ⁽¹⁾) eller blot et krav på erstatning af tab (dommen i sagen Brasserie du Pêcheur og Factortame ⁽²⁾)?
- 4) Når ikke udelukkende den omhandlede nationale lovgivning finder anvendelse på situationer, hvor moderselskabet udøver bestemmende indflydelse over det udloddende selskab, kan et hjemmehørende selskab da påberåbe sig artikel 63 TEUF (tidligere artikel 56 EF) for så vidt angår udbytte, der er modtaget fra et datterselskab, som det har bestemmende indflydelse på, og som er hjemmehørende i en tredjestat?

- 5) Finder Domstolens besvarelse af spørgsmål 3 i den præjudicielle forelæggelse i sag C-446/04 ligeledes anvendelse, hvor de ikke-hjemmehørende datterselskaber, til hvilke der ikke kan ske overførsel, ikke er skattepligtige i den medlemsstat, hvor moderselskabet er hjemmehørende?

⁽¹⁾ Dom af 9.11.1983, sag 199/82, Finansministeriet mod SpA San Giorgio, Sml. s. 3595.

⁽²⁾ Dom af 5.3.1996, forenede sager C-46/93 og C-48/93, Brasserie du Pêcheur SA mod Forbundsrepublikken Tyskland og The Queen mod Secretary of State for Transport, ex parte: Factortame Ltd m.fl., Sml. I, s. 1029.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel d'Amiens (Frankrig) den 31. januar 2011 — straffesag mod Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

(Sag C-42/11)

(2011/C 103/28)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel d'Amiens

Parter i hovedsagen

Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er princippet om forbud mod forskelsbehandling i artikel 12 EF [nu artikel 18 TEUF] til hinder for en national lovgivning såsom artikel 695-24 i code de procédure pénale, der kun giver mulighed for at afslå fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelsen af en frihedsstraf, såfremt den eftersøgte er fransk statsborger, og de kompetente franske myndigheder har påtaget sig at gennemføre fuldbyrdelsen?
- 2) Er det overladt til medlemsstaternes skøn at gennemføre den grund til at afslå fuldbyrdelse, som er fastsat i rammeafgørelsens artikel 4, nr. 6), i national ret ⁽¹⁾, eller er denne gennemførelse obligatorisk, og kan en medlemsstat i den forbindelse vedtage en foranstaltning, der indebærer en forskelsbehandling på grundlag af nationalitet?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — Erklæringer fra en række medlemsstater i forbindelse med rammeafgørelsens vedtagelse (EFT L 190, s. 1).

Sag anlagt den 1. februar 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-46/11)

(2011/C 103/29)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved S. Petrova og K. Herrmann)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽¹⁾, idet den ikke på behørig måde har gennemført betingelserne for anvendelsen af den undtagelsesordning, som er fastsat i denne bestemmelse.
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen forholder Republikken Polen, at den ikke på behørig måde i polsk ret har gennemført de i artikel 16, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF nævnte betingelser for undtagelsesordningen til forbuddene i forbindelse med beskyttelsen af fugle- og dyrearter.

For det første er en generel undtagelsesordning til forbuddene vedrørende artsbeskyttelse (som f.eks. forbuddet mod forsætligt drab, indfangning osv.) i forbindelse med aktiviteter indenfor rationelt land- og skovbrug samt fiskeri tilladte i henhold til § 7, nr. 1), og § 8 i miljøministerens to bekendtgørelser om beskyttede vilde plante- og dyrearter. Der er imidlertid ikke fastsat mulighed for en sådan undtagelsesordning i artikel 16, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF.

For det andet er anvendelsesområdet for den mulighed for at fastsætte en undtagelsesordning til forbuddene vedrørende artsbeskyttelse for dyr med hensyn til »afværgelsen af betydelig skade, navnlig på landbrugs-, skovbrugs- eller fiskeribedrifter«, der er fastsat i § 52, stk. 2, nr. 5), i lov om beskyttelse af naturen (naturbeskyttelsesloven), affattet bredere end den undtagelsesordning, der er fastsat i artikel 16, stk. 1, litra b), i direktiv 92/43/EØF.

For det tredje er anvendelsesområdet for den mulighed for at fastsætte en undtagelsesordning til forbuddene vedrørende artsbeskyttelse, der fremgår af § 56, stk. 4, nr. 3), i lov om beskyttelse af naturen, hvis dette følger af »kravet om afværgelsen af betydelig skade, navnlig inden for landbrug, skovbrug og fiskeri«, affattet bredere end den undtagelsesordning, der er fastsat i habitatdirektivets artikel 16, stk. 1, litra b).

For det fjerde er drab, indfangning osv. af oddere (*Lutra lutra*), der findes i fiskedamme, som er udlagt som opdrætsområder, tilladt i henhold til bekendtgørelsen af 28. september 2004 om beskyttelse af vilde dyrearter, selv om der herved er tale om en strengt beskyttet art i henhold til bilag IV til direktiv 92/43/EØF.

(¹) EFT L 206, s. 7.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 2. februar 2011 — Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

(Sag C-48/11)

(2011/C 103/30)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

Sagsøgt: A Oy

Præjudicielt spørgsmål

Skal en aktieombytning, hvor et finsk aktieselskab overdrager et norsk selskab (aksjeselskab) aktier i et selskab, det ejer, mod tildeling af nyudstedte aktier i det norske selskab, ved beskattning under hensyntagen til EØS-aftalens artikel 31 og 40 behandles neutralt på samme måde, som hvis aktieombytningen omfattede finske aktieselskaber eller selskaber, der er hjemmehørende i Den Europæiske Unions medlemsstater?

Appel iværksat den 4. februar 2011 af Fernando Marcelino Victoria Sánchez til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 17. november 2010 i sag T-61/10

(Sag C-52/11 P)

(2011/C 103/31)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (ved abogado P. Suarez Plácido)

De andre parter i appsagen: Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Kendelse af 17. november 2010 afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) ophæves, også for så vidt angår afgørelsen om

fordeling af sagsomkostningerne, idet det fastslås, at det passivitetsøgsmål, der er anlagt af Victoria Sánchez, kan antages til realitetsbehandling, og at dette ikke er åbenbart ugrundet.

— Domstolen træffer i overensstemmelse med ovenstående afgørelse i sagen [...], idet den realitetsbehandler sagen, eller, subsidiært, hjemviser sagen til Retten med henblik på afgørelse, efter at det er fastslået, at den kan antages til realitetsbehandling, idet de sagsøgte institutioner pålægges sagens omkostninger

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort følgende anbringender gældende:

- 1) Tilsidesættelse af artikel 44 i Rettens procesreglement, idet stævningen, der indleder sagen, indeholder søgsmålets genstand og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene samt endelig påstandene i sagen, især fordi den nævnte påstand klart fremgår af stævningen med følgende ordlyd: »Der afsiges dom, hvori det fastslås, at Europa-Parlamentets og Kommissionens passivitet vedrørende besvarelse af den anmodning, der er indgivet ved brev af 6. oktober 2009, er i strid med fællesskabsretten, og disse institutioner pålægges at berigtige dette forhold«.
- 2) Tilsidesættelse af artikel 20, stk. 2, litra d), i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) (tidligere artikel 17 EF), artikel 24 TEUF (tidligere artikel 21 EF), artikel 227 TEUF (tidligere artikel 194 EF), sammenholdt med artikel 58 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol. Disse bestemmelser skal ses i forhold til Victorio Sánchez' anmodning, der blev sendt til Europa-Parlamentet i 2008, hvori denne gjorde Parlamentet opmærksom på den risiko, som en borger af spansk nationalitet løber, når han/hun vover at anmelde politisk korruption og skattesvig i Spanien. Sammen med anmodningen til Parlamentet sendte appellanten en kontrakt, der var underskrevet af relevante personligheder fra Spanien — herunder af en advokat, der lægger navn til det største advokatkontor i Spanien og Portugal — hvoraf fremgår, at alle disse personligheder snyder skattevæsenet og borgerne ved oprettelse af fiktive selskaber, der er uigennemsigtige for staten. Anmodning blev arkiveret uden at blive behandlet, og der var intet spansk medlem af Europa-Parlamentet, der besvarede appellants efterfølgende anmodninger om støtte — 10 e-mails, hvori appellanten anmodede sine landsmænd i Parlamentet om at samarbejde om at beskytte denne over for de trusler, han havde modtaget.
- 3) De indstævnte institutioner har tilsidesat de grundlæggende rettigheder i artikel 6 EU, artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Europa-Kommissionens passivitet i forhold til brevet af 6. oktober 2009 udgør en alvorlig tilsidesættelse af artikel 6 EU, idet denne institution bør lægge vægt på et område med demokratisk sameksistens for alle europæere, bør overholde princippet om lige adgang for borgerne til Unionens institutioner og bør sikre adgangen til effektive retsmidler, medmindre skattesvig er et forhold, som Den Europæiske

Menneskerettighedsdomstol, der anser skatteydere som indirekte skadelidte, skal tage stilling til. Sagsøgeren har endvidere henledt opmærksomheden på den manglende retssikkerhed i fællesskabsretten, som de løbende spanske retsafgørelser udgør, der ignorerer appellants retlige repræsentants advarsler om, at europæisk ret skal overholdes, konkret Domstolens dom i de forenede sager C-570/07 og C-571/07 ⁽¹⁾ om etableringsfrihed for apoteker i Spanien.

- 4) Tilsidesættelse af artikel 265 og 266 TEUF, idet det i sagen for Retten var gjort gældende, at det skulle fastslås, at Parlamentets og Kommissionens passivitet i forhold til besva-

relsen af anmodningen af 6. oktober 2009 er i strid med fællesskabsretten, og at disse institutioner skulle pålægges at berigtige dette forhold, og det bør ex lege i henhold til artikel 266 TEUF ske således, at den institution, der har udstedt den annullerede retsakt eller foranlediget den passivitet, der er erklæret i strid med traktaterne, vedtager de foranstaltninger, der nødvendige for gennemførelsen af Den Europæiske Unions Domstols dom, i det konkrete tilfælde afhjælper passiviteten ved besvarelse af den anmodning, der er indgivet ved brev af 6. oktober 2009.

⁽¹⁾ Dom af 1.6.2010, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser.

RETTE

Rettens dom af 18. februar 2011 — P.P.TV mod KHIM — Rentrak (PPT)

(Sag T-118/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-ordmærket PPT — det ældre EF-figurmærke PPTV — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2011/C 103/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA (Lissabon, Portugal) (ved advokaterne I. de Carvalho Simões og J.M. Conceição Pimenta)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved S. Laitinen, derefter ved D. Botis, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Rentrak Corp. (Portland, Oregon, De Forenede Stater)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. januar 2007 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1040/2005-1) vedrørende en indsigelsessag mellem P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA og Rentrak Corp.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 7.7.2007.

Rettens dom af 17. februar 2011 — FIFA mod Kommissionen

(Sag T-385/07) ⁽¹⁾

(Tv-spredningsvirksomhed — artikel 3a i direktiv 89/552/EØF — foranstaltninger truffet af Kongeriget Belgien vedrørende begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse for Belgien — verdensmesterskabet i fodbold — afgørelse, der erklærer foranstaltningerne forenelige med fællesskabsretten — begrundelse — artikel 43 EF og 49 EF — ejendomsret)

(2011/C 103/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fédération internationale de football association (FIFA) (Zürich, Schweiz) (først ved solicitors R. Denton, E. Batchelor og F. Young samt advokat A. Barav, derefter ved E. Batchelor, A. Barav og advokat D. Reymond samt barrister F. Carlin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. Montaguti og N. Yerrell, som befuldmægtigede, bistået af J. Flynn, QC, og barrister L. Maya)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Belgien (ved L. Van den Broeck og C. Pochet, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne J. Stuyck, A. Berenboom og A. Joachimowicz); Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma og J. Möller, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved S. Behzadi-Spencer, E. Jenkinson og L. Seeboruth, som befuldmægtigede, først bistået af barrister T. de la Mare, derefter af barrister B. Kennelly)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse 2007/479/EF af 25. juni 2007 om foreneligheden med fællesskabsretten af de foranstaltninger, som Belgien har truffet i henhold til artikel 3a, stk. 1, i Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed (EUT L 180, s. 24)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Fédération internationale de football association (FIFA) bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

3) Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 315 af 22.12.2007.

Rettens dom af 17. februar 2011 — UEFA mod Kommissionen

(Sag T-55/08) (¹)

(Tv-spredningsvirksomhed — artikel 3a i direktiv 89/552/EØF — foranstaltninger truffet af Det Forenede Kongerige vedrørende begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse for denne medlemsstat — Europamesterskabet i fodbold — afgørelse, der erklærer foranstaltningerne forenelige med fællesskabsretten — begrundelse — artikel 49 EF og 86 EF — ejendomsret)

(2011/C 103/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Union des associations européennes de football (UEFA) (Nyon, Schweiz) (ved solicitors A. Bell og K. Learoyd, D. Anderson, QC, og solicitor B. Keane)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Benyon og E. Montaguti, som befuldmægtigede, bistået af J. Flynn, QC, og barrister M. Lester)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Belgien (ved: C. Pochet, som befuldmægtiget, bistået af advokat J. Stuyck), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved s. Behzadi-Spencer og V. Jackson, dernæst ved s. Behzadi-Spencer og L. Seeboruth, som befuldmægtigede, bistået af barristers T. de la Mare og B. Kennelly)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2007/730/EF af 16. oktober 2007 om foreneligheden med fællesskabsretten af de foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige har truffet i henhold til artikel 3a, stk. 1, i Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed (EUT L 295, s. 12)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Union des associations européennes de football (UEFA) bærer sine egne omkostninger og betaler derudover Kommissionens omkostninger.

3) Kongeriget Belgien og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 107 af 26.4.2008.

Rettens dom af 17. februar 2011 — FIFA mod Kommissionen

(Sag T-68/08) (¹)

(Tv-spredningsvirksomhed — artikel 3a i direktiv 89/552/EØF — foranstaltninger truffet af Det Forenede Kongerige vedrørende begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse for denne medlemsstat — verdensmesterskabet i fodbold — afgørelse, der erklærer foranstaltningerne forenelige med fællesskabsretten — begrundelse — artikel 43 EF, 49 EF og 86 EF — ejendomsret)

(2011/C 103/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fédération internationale de football association (FIFA) (Zürich, Schweiz) (først ved solicitors E. Batchelor og F. Young, advokaterne A. Barav og D. Reymond samt barrister F. Carlin, derefter ved E. Batchelor, A. Barav, D. Reymond og F. Carlin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved F. Benyon, E. Montaguti og N. Yerrell, derefter ved F. Benyon og E. Montaguti, som befuldmægtigede, bistået af J. Flynn, QC, og barrister M. Lester)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Belgien (ved C. Pochet, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne J. Stuyck og A. Joachimowicz) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved S. Behzadi-Spencer og V. Jackson, derefter ved S. Behzadi-Spencer og L. Seeboruth, som befuldmægtigede, først bistået af barrister T. de la Mare, derefter af barrister B. Kennelly)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse 2007/730/EF af 16. oktober 2007 om foreneligheden med fællesskabsretten af de foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige har truffet i henhold til artikel 3a, stk. 1, i Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed (EUT L 295, s. 12)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Fédération internationale de football association (FIFA) bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

- 3) Kongeriget Belgien og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 107 af 26.4.2008.

Rettens dom af 17. februar 2011 — Formula One Licensing BV mod KHIM — Global Sports Media (F1-LIVE)

(Sag T-10/09) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket F1-LIVE — det ældre EF-figurmærke, de ældre nationale ordmærker og det ældre internationale ordmærke F1 og F1 Formula 1 — indsigelsen forkastet af appelkammeret — relative registreringshindringer — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2011/C 103/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Formula One Licensing BV (Rotterdam, Nederlandene) (ved advokaterne B. Klingberg og K. Sandberg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Global Sports Media Ltd (Hamilton, Bermuda) (først ved advokaterne T. de Haan og J.-J. Evrard, derefter ved advokat T. de Haan)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. oktober 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 7/2008-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Racing-Live SAS og Formula One Licensing BV

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) frifindes.
- 2) Formula One Licensing BV betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 55 af 7.3.2009.

Rettens dom af 17. februar 2011 — Zhejiang Xinshiji Foods og Hubei Xinshiji Foods Zhejiang mod Rådet

(Sag T-122/09) (¹)

(Dumping — import af tilberedte eller konserverede citrusfrugter med oprindelse i Folkerepublikken Kina — ret til forsvar — begrundelsespligt — princippet om god forvaltningsskik — artikel 15, stk. 2, og artikel 20 stk. 4 og stk. 5, i forordning (EF) nr. 384/96) (nu artikel 15, stk. 2, og artikel 20, stk. 4 og stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009))

(2011/C 103/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd (Liuaotown, Sanmen County, Kina) og Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd (Dangyang City, Kina) (ved barrister F. Carlin og solicitor A. MacGregor, samt advokaterne N. Niejahr og Q. Azau)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J. P. Hix og R. Szostak, som befuldmægtigede, først ved advokaterne G. Berrisch og G. Wolf, derefter ved advokat G. Berrisch)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved H. van Vliet og C. Clyne, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 1355/2008 af 18. december 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EUT L 350, s. 35.) for så vidt som den berører sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Rådets forordning (EF) nr. 1355/2008 af 18. december 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om endelig opkrævning af den midlertidige told annulleres for så vidt som den vedrører Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd og Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd.
- 2) Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd og Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd bærer halvdelen af deres egne omkostninger.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd og Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd's omkostninger.

4) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 141 af 20.6.2009.

Rettens dom af 17. februar 2011 — J & F Participações mod KHIM — Plusfood Wrexham (Friboi)

(Sag T-324/09) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-figurmærket Friboi — det ældre nationale ordmærke FRIBO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009)

(2011/C 103/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: J & F Participações SA (Sorocaba, Brasilien) (ved advokat A. Fernández Fernández-Pacheco)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Plusfood Wrexham Ltd (Llay, Wrexham, Det Forenede Kongerige) (ved advokat G. van Roeyen)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 22. april 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 824/2008-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Fribio Foods Ltd og Agropecuaria Friboi, Ltda

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) J & F Participações SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 256 af 24.10.2009.

Rettens dom af 17. februar 2011 — Ancco mod KHIM — Freche et fils (ANN TAYLOR LOFT)

(Sag T-385/09) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ANN TAYLOR LOFT — det ældre nationale ordmærke LOFT — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2011/C 103/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ancco, Inc. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved advokat G. Triet)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Freche et fils associés (Paris, Frankrig)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 1. juli 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1485/2008-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Freche et fils associés og Ancco, Inc.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 1. juli 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1485/2008-1) annulleres.
- 2) I øvrigt afvises sagen.
- 3) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 282 af 21.11.2009

Sag anlagt den 28. september 2010 — Gill mod Kommissionen

(Sag T-471/10)

(2011/C 103/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Brendan Gill (Lifford, Irland) (ved A.M. Collins SC, barrister N.J. Travers, og solicitor D.P. Barry)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning, der blev meddelt ved dokument K(2010) 4752 af 13. juli 2010 i form af en skrivelse til Irland, og som blev meddelt sagsøgeren den 16. juli 2010, om afvisning af anmodninger om sikkerhedsmæssigt begrundet kapacitetsforøgelse vedrørende en forlængelse af MFV Brendelen og et foreslået nyt fiskerifartøj til erstatning for den forlængede MFV Brendelen, og som har til formål at erstatte den beslutning vedrørende de nævnte anmodninger, der er indeholdt i Kommissionens beslutning nr. 2003/245 af 4. april 2003 om de anmodninger, Kommissionen har modtaget om forøgelse af FUP IV-målene af hensyn til forbedringer vedrørende sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold for fartøjer med en længde overalt på mere end 12 m (EUT L 90, s. 48), der for så vidt angår sagsøgeren blev annulleret ved Rettens dom af 13. juni 2006, forenede sager T-218/03–T-240/03, Boyle m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 1699, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål påstår sagsøgeren annullation af Kommissionens beslutning, der blev meddelt ved dokument K(2010) 4752 af 13. juli 2010 i form af en skrivelse til Irland, og som blev meddelt sagsøgeren den 16. juli 2010, om afvisning af anmodninger om sikkerhedsmæssigt begrundet kapacitetsforøgelse vedrørende en forlængelse af MFV Brendelen og et foreslået nyt fiskerifartøj til erstatning for den forlængede MFV Brendelen, og som har til formål at erstatte den beslutning vedrørende de nævnte anmodninger, der er indeholdt i Kommissionens beslutning nr. 2003/245 af 4. april 2003 om de anmodninger, Kommissionen har modtaget om forøgelse af FUP IV-målene af hensyn til forbedringer vedrørende sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold for fartøjer med en længde overalt på mere end 12 m (EUT L 90, s. 48), der for så vidt angår sagsøgeren blev annulleret ved Rettens dom af 13. juni 2006, forenede sager T-218/03–T-240/03, Boyle m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 1699.

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren følgende anbringender gældende:

For det første gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har handlet uden retsgrundlag. Artikel 4, stk. 2, i Rådets beslutning nr. 97/413/EF af 26. juni 1997 om mål og detaljerede regler for en omstrukturering af Fællesskabets fiskerisektor i perioden 1. januar 1997 til 31. december 2001 med henblik på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem ressourcerne og udnyttelsen heraf (EFT L 175, s. 27) indeholder stadig det passende retsgrundlag for den anfægtede beslutning og dermed havde Kommissionen angiveligt ikke det fornødne retsgrundlag til at vedtage beslutningen som en ad hoc-beslutning.

For det andet gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen tilsidesatte en væsentlig formforskrift. Sagsøgeren har anført, at den anfægtede beslutning i medfør af Rådets beslutning nr. 97/413/EF skulle have været vedtaget efter proceduren for forvaltningsudvalg, og at Kommissionen, idet den valgte at vedtage beslutningen ad hoc, tilsidesatte væsentlige formforskrifter.

For det tredje gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen ved at fejlfortolke artikel 4, stk. 2, i Rådets beslutning nr. 97/413/EF har overskredet sine beføjelser, navnlig ved at forlade sig på irrelevante kriterier og ikke tage hensyn til definitionen af »fiske-riindsats« i Rådets beslutning nr. 97/413/EF og i den fiskerilovgivning, der var gældende i Fællesskabet på tidspunktet for sagsøgerens anmodning om sikkerhedstonnage i december 2001.

Endvidere gøres gældende, at den anfægtede beslutning indeholder en række åbenbare fejl mht. vurderingen af sagsøgerens anmodning om sikkerhedstonnage. Det gøres navnlig gældende, at Kommissionens beslutning om at afvise sagsøgerens anmodning på grund af større omfang under hoveddækket på det foreslåede nye fartøj i forhold til Brendelen er åbenbart fejlagtig, hvilket også er tilfældet for Kommissionens antagelse om, at det foreslåede nye fartøjs »fiskeriindsats« vil være større end »fiske-riindsatsen« for den oprindelige og forlængede Brendelen.

Endelig hævder sagsøgeren, at Kommissionen har tilsidesat hans ret til ligebehandling. Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionens afslag på anmodningen på baggrund af det større omfang under hoveddækket på hans foreslåede nye fartøj er en væsentlig forskel i behandlingen, der udgør ulovlig forskelsbehandling af sagsøgeren sammenlignet med den fuldstændigt anderledes måde, hvorpå nogle af de anmodninger om yderligere sikkerhedstonnage, der blev godkendt i beslutning nr. 2003/245, blev behandlet, og med behandlingen af en af de ved nævnte beslutning afviste anmodninger, som senere blev godkendt i Kommissionens beslutning K(2010) 4765 af 13. juli 2010.

Sag anlagt den 24. januar 2011 — Verenigde Douaneagenten mod Kommissionen

(Sag T-32/11)

(2011/C 103/41)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Verenigde Douaneagenten BV (Rotterdam, Nederlandene) (ved advokat J. van der Meché)

Sagsøgt: Den Europæiske Union, repræsenteret ved Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse af de nedennævnte grunde.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 1. oktober 2010 med nummer REK 02/09.

Kommissionen har på grundlag af artikel 220, stk. 2, litra b), i forordning nr. 2913/92⁽¹⁾ og artikel 871 i forordning nr. 2454/93⁽²⁾ fastslået, at sagsøgeren har handlet i god tro og iagttaget alle gældende forskrifter vedrørende toldangivelsen, men at de kompetente myndigheder ikke har begået fejl, hvorfor der ikke kan dispenseres fra efteroprævningen.

Efter sagsøgerens opfattelse er der i det foreliggende tilfælde tale om en fejl som omhandlet i artikel 220, stk. 2, litra b), andet afsnit, i forordning nr. 2913/92. Det fremgår således af dette afsnit, at såfremt præferencebehandlingen af varen er indrømmet på grundlag af et administrativt samarbejde med myndighederne i et tredjeland, anses et ukorrekt certifikat udstedt af disse myndigheder for en fejl. Dette er tilfældet i den foreliggende sag.

Endvidere skulle de nederlandske toldmyndigheder ved efteroprævningen af told bevise, at udstedelsen af det ukorrekte certifikat skyldtes eksportørens videregivelse af urigtige oplysninger.

Det må følge heraf, at udstedelsen af ukorrekte certifikater fra toldmyndighederne i Curaçao er en fejl som omhandlet i artikel 220, stk. 2, litra b), andet afsnit, i forordning nr. 2913/92.

Kommissionen har i sin undersøgelse endvidere fastslået, at sagsøgeren hverken har handlet svigagtigt eller udvist åbenbar forsømmelighed, men at der ikke forelå særlige omstændigheder, hvorfor en fritagelse ikke var begrundet.

Sagsøgeren har i denne sammenhæng anført, at den i den anfægtede afgørelse truffe afgørelse om fritagelse i henhold til artikel 239 i forordning nr. 2913/92 ikke er truffet inden for den i artikel 907 i forordning nr. 2452/93 fastsatte frist. Derfor skal de nederlandske myndigheder efterkomme anmodningen om fritagelse.

Kommissionen har i forbindelse med undersøgelsen endvidere ikke fulgt den korrekte procedure, idet sagsøgeren ikke er blevet hørt og ikke har haft lejlighed til virkningsfuldt at tage til genmæle, hvilket er i strid med retten til at blive hørt i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Endvidere foreligger der særlige omstændigheder eftersom sagsøgeren med hensyn til påberåbelsen af artikel 220, stk. 2,

litra b), i forordning nr. 2913/92 er afhængig af dokumenter, som den ikke selv er i besiddelse af og heller ikke ville kunne komme i besiddelse af.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s.1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s.19).

Sag anlagt den 26. januar 2011 — Kraft Foods Global Brands mod KHIM — Fenaco (SUISSE PREMIUM)

(Sag T-60/11)

(2011/C 103/42)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Kraft Foods Global Brands LLC (Northfield, USA) (ved advokat M. de Justo Bailey)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Fenaco Genossenschaft (Bern, Schweiz)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 11. november 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 522/2010-1) annulleres.

— Harmoniseringskontoret og intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Fenaco Genossenschaft

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »SUISSE PREMIUM« for varer og tjenesteydelser i klasse 30, 31 og 42

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Kraft Foods Global Brands LLC

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Figurmærket »PREMIUM« for varer i klasse 30

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen afvist

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da der er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 28. januar 2011 — Recombined Dairy System mod Kommissionen

(Sag T-65/11)

(2011/C 103/43)

Processprog: dansk

Parter

Sagsøger: Recombined Dairy System A/S (Horsens, Danmark) (ved T. K. Kristjánsson og T. Gønge, advokater)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Artikel 1, stk. 2 og 4, i Europa-Kommissionens afgørelse af 12. november 2010 (sag K(2010) 7692 (REC 03/08)) til den danske toldmyndighed, SKAT, om konstatering af, at det for et beløb af 1 406 486,06 EUR (10 492 385,99 DKK) er berettiget at foretage efterfølgende bogføring af importafgifter omhandlet i Kongeriget Danmarks anmodning af 6. oktober 2008, samt at det for et beløb af 1 234 365,24 EUR (9 208 364,69 DKK) ikke er berettiget at indrømme fritagelse for importafgifter omhandlet i Kongeriget Danmarks anmodning af 6. oktober 2008, annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionens konstatering af, at det er berettiget at foretage efterfølgende bogføring og at det ikke er berettiget at indrømme fritagelse for de omhandlede importafgifter, bygger på en vurdering af, hvorvidt der foreligger myndighedsfejl i henhold til artikel 236, jf. artikel 220, stk. 2, litra b), og særlige omstændigheder i henhold til artikel 239 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF toldkodeks ⁽¹⁾.

Ved den indbragte afgørelse fandt Kommissionen:

— at der ikke foreligger myndighedsfejl vedrørende to varer, for hvilke sagsøgeren havde indhentet bindende tarifieringsoplysninger (herefter »BTO«),

— at der foreligger myndighedsfejl vedrørende en vare, hvor toldmyndigheden havde oplyst sagsøgeren, at en BTO var unødvendig, da sagsøgeren var i besiddelse af en BTO for en tarifieringsmæssigt identisk vare og

— at der ikke foreligger myndighedsfejl for to yderligere varer, for hvilke sagsøgeren ikke havde anmodet om BTO'er, da varerne var tarifieringsmæssigt identiske med varer, for hvilke sagsøgeren havde indhentet BTO'er.

Kommissionen fandt yderligere, at der foreligger særlige omstændigheder for de to varer med BTO'er og for varen med oplysning om, at en BTO var unødvendig, men at der ikke foreligger særlige omstændigheder for de sidste to varer, da sagsøgeren ikke havde anmodet om BTO'er for disse varer.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1) Første anbringende om, at der foreligger myndighedsfejl vedrørende alle fem varer i hele perioden, idet toldmyndighedernes tarifiering under hovedposition 3504 i de udstedte BTO'er bibragte sagsøgeren en berettiget forventning om, at tarifiering under denne hovedposition var korrekt.

2) Andet anbringende om, at der foreligger særlige omstændigheder vedrørende de to varer, for hvilke der ikke var anmodet om BTO'er, da det ligger ud over en normal erhvervsrisiko, at toldmyndighederne efter en længere årrække ændrer sin fortolkning af Toldtariffen ⁽²⁾ med tilbagevirkende kraft.

⁽¹⁾ EFT L 302, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23.7.1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256, s. 1).

Appel iværksat den 7. februar 2011 af Erika Lenz til prøvelse af Personalerettens dom af 14. december 2010 i sag F-80/09, Lenz mod Kommissionen

(Sag T-78/11 P)

(2011/C 103/44)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Erika Lenz (Osnabrück, Tyskland) (ved advokaterne V. Lenz og J. Römer)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

— Personalrettens dom af 14. december 2010, i sag F-80/09 ophæves fuldt ud.

— Appellantens påstande for Personalretten tages til følge.

— Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel har appellanten fremsat følgende fire anbringender:

1) Første anbringende: Urigtig gengivelse af sagens faktiske omstændigheder i den appellerede doms præmis 29 og tilsidesættelse af procesreglementet.

— Appellanten gør gældende, at Personalretten accepterede den såkaldte »begrundelse«, som Kommissionen havde angivet i den anfægtede afgørelse, skønt den ikke forelå på tysk, og appellanten derfor udtrykkeligt ikke havde anerkendt den. Personalretten tilsidesatte derved såvel artikel 29 i sit procesreglement som Rådets forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 1952-1958 s. 59). Efter appellants opfattelse er den appellerede doms præmis 29 ikke blot udtryk for en procedurefejl, men ligeledes for en urigtig gengivelse af sagens faktiske omstændigheder.

2) Andet anbringende: Urigtig fremstilling af erhvervet som Heilpraktiker i Tyskland.

— Det gøres gældende, at Personalretten gav en saglig ukorrekt fremstilling af det behandlende erhverv som Heilpraktiker i Tyskland.

3) Tredje anbringende: Urigtig fremstilling af omstændighederne vedrørende tilsigelse af et vidne.

— Appellanten gør gældende, at Personalretten gav en urigtig fremstilling af de omstændigheder, der skulle føre til tilsigelse af et vidne. Personalretten hævdede fejlagtigt i den appellerede doms præmis 20 og 45, at stævningen vedrørte godtgørelser til det berørte vidne. Efter appellants opfattelse var der imidlertid tale om dokumentation af fremgangsmåder, der blev fulgt på det tidspunkt, hvor vidnet beskæftigede sig med den fælles sygesikringsordning for Den Europæiske Unions organer.

4) Fjerde anbringende: Manglende gengivelse af omstændigheder ved dommens udarbejdelse.

— Appellanten gør herved gældende, at visse af parternes bemærkninger under retsmødet ikke blev gengivet af Personalretten i den appellerede dom og følgelig heller ikke blev behandlet.

Sag anlagt den 9. februar 2011 — Nath Kalsi mod KHIM — American Clothing Associates (RIDGE WOOD)

(Sag T-80/11)

(2011/C 103/45)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøgere: Dwarka Nath Kalsi og Ajit Nath Kalsi (Agra, Indien) (ved advokat J. Schmidt)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: American Clothing Associates NV (Evergem, Belgien)

Sagsøgernes påstande

— Afgørelse truffet den 19. november 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 599/2010-1) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Dwarka Nath Kalsi og Ajit Nath Kalsi

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, der indeholder ordbestanden »RIDGE WOOD« for varer og tjenesteydelser i klasse 18, 24 og 25

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: American Clothing Associates NV

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Ordmærket »RIVER WOODS« og figurmærker, der indeholder ordbestanden »RIVER WOODS« og »River Woods« for varer og tjenesteydelser i klasse 18, 25 og 40

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appellkammerets afgørelse: Klagen taget til følge

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da der ikke er risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker, tilsidesættelse af artikel 15, stk. 1 og artikel 42 i forordning (EF) nr. 207/2009 på grund af manglende bevis for brug af de ældre varemærker, samt tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5 i forordning (EF) nr. 207/2009, da de faktiske omstændigheder, som American Clothing Associates har anført, ikke var tilstrækkelige til, at det kunne fastslås, at varemærkerne var velkendte i henhold til denne artikel.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Appel iværksat den 11. februar 2011 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens dom af 23. november 2010 i sag F-65/09, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-85/11 P)

(2011/C 103/46)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appellsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Under alle omstændigheder ophæves den appellerede dom fuldt ud og uden undtagelser.
- Det fastslås, at det dokument, som Europa-Kommissionen fremlagde under retsmødet, aldrig har kunnet og fortsat ikke kan indgå i bedømmelsen af sagen.
- Der gives fuldt ud og uden undtagelser appellanten medhold i påstandene i første instans.
- Indstævnte tilpligtes at betale appellanten alle omkostninger, gebyrer og honorarer, som han har afholdt i sagen indtil nu.
- Subsidiært: Sagen hjemvises til Personaleretten med henblik på, at den træffer afgørelse i en anden sammensætning.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af dom afsagt af Personaleretten den 23. november 2010. Ved denne dom frifandt Personaleretten Kommissionen for en påstand om annullation af den afgørelse, som Kommissionen havde truffet til opfyldelse af Rettens dom af 10. juni 2008, sag T-18/04, Marcuccio mod Kommissionen (ikke trykt i Samling af Afgørelser), om annullation af afvisningen af sagsøgerens klage over denne afgørelse samt om, at Kommissionen tilpligtedes at betale sagsøgeren et beløb i erstatning for den skade, som sagsøgeren angiveligt havde lidt som følge af disse afgørelser.

Appellanten har fremsat fire anbringender til støtte for appellen:

- 1) Første anbringende vedrører visse processuelle og materielle fejl, herunder tilsidesættelse af retten til forsvar.
- 2) Andet anbringende vedrører den omstændighed, at ophavsmanden til den afgørelse, som appellanten påstod annulleret i førsteinstans, savnede kompetence til at træffe den.
- 3) Tredje anbringende vedrører et fuldstændigt fravær af begrundelse for den manglende annullation i førsteinstans.
- 4) Fjerde anbringende vedrører den retsstridige karakter af flere af Personalerettens udtalelser i den appellerede dom, herunder følgende mangler: a) tilsidesættelse samt fejlagtig, forkert og ulogisk fortolkning og anvendelse af retsfor-skrifter, b) tilsidesættelse af princippet *patere legem quam ipse fecisti*, c) magtfordrejning og –misbrug, herunder i form af procedurefordrejning og –misbrug, d) fuldstændig mangel på begrundelse.

Sag anlagt den 18. februar 2011 — BIA Separations mod Kommissionen

(Sag T-88/11)

(2011/C 103/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BIA Separations d.o.o. (Ljubljana, Slovenien) (ved advokat G. Berrisch og barrister N. Chesaites)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens stiltiende afgørelse af 10. december 2010, hvorved der gives afslag på sagsøgeres genfremsatte begæring om adgang til aktindsigt i Kommissionens afgørelse om samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Europæiske Investeringsbank vedrørende finansieringsfaciliteten for risikodeling K(2008) 2181 og udkastet til kommissionsbeslutningen om ændring af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Europæiske Investeringsbank for så vidt angår finansieringsfaciliteten for risikodeling K(2008) 8058, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig en eneste påstand, idet sagsøgeren har gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 296 TEUF, idet der ikke truffet afgørelse om sagsøgers genfremsatte begæring om aktindsigt inden for den tidsfrist, som er fastsat ved artikel 8, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT 2001 L 145, s. 43.

Sag anlagt den 18. februar 2011 — Andersen mod Kommissionen

(Sag T-92/11)

(2011/C 103/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Jørgen Andersen (Ballerup, Danmark) (ved advokaterne M.F. Nissen og G. Van de Walle de Ghelcke)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af artikel 1, stk. 2, i Kommissionens afgørelse af 24. februar 2010 i statsstøttesag C 41/08 (NN 35/08) — Kontrakter om offentlig trafikbetjening mellem Transportministeriet og Danske Statsbaner (DSB) (EUT 2011 L 7, s. 1)
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort tre anbringender gældende:

- 1) Sagsøgeren har først gjort gældende, at Kommissionen har gjort sig skyldig i en retsvildfarelse ved at konkludere, at den danske regering ikke begik en åbenbar skønsmæssig fejltagelse med hensyn til klassificeringen af ruten København-Ystad som en offentlig tjeneste og ved at henføre den under ordningen med kontrakter om offentlig trafikbetjening. Sagsøgeren har gjort gældende, at ruten er blevet effektivt drevet af markedsaktører uden støtte og derfor ikke bør inddrages under kontrakter om offentlig trafikbetjening.
- 2) Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at undlade at anordne tilbagebetaling af den ulovlige overkompensation til DSB i kraft af udbetaling af udbytte til dens aktionær, den danske stat. Sagsøgeren har gjort gældende, at udbetaling af udbytte fra et statsjet selskab til staten ikke lovligt kan modregnes i en retsstridig overkompensation.
- 3) Sagsøgeren har for det tredje gjort gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at anvende forordning nr. 1370/2007 ⁽¹⁾ i stedet for forordning nr. 1191/69 ⁽²⁾. Sagsøgeren har gjort gældende, at i sager om ulovlig statsstøtte er Kommissionen forpligtet til at anvende den ret, som fandt anvendelse på det tidspunkt, hvor statsstøtten blev ydet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23.10.2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT 2007 L 315, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 af 26.6.1969 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT 1969 I, s. 258).

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA